

Stjernen.

L. Ebbeson, Redaktør

All Bladet vedkommende saafom: Indsendelser, Adressforandringer o. s. v. adresseres "Stjernen" Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registreret Breve.

For Penge der sendes i Iste Breve kan Udgørelsen ikke være ansvarlig.

"STJERNENS" AGENTER.

"Stjernen" kan bestilles hos efternævnte Herrer, der som vore Agenter er bemyndigede til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

- E. H. Christensen, Fremont, Nebr.
- R. R. Hansen, Cedar Rapids, Iowa.
- Chr. Johnson, Minden, Nebr.
- H. Christensen, Clarion, Kansas.
- C. H. Grunberg, Hampton, Nebr.
- D. G. Robby, Deerfield, Dane Co., Wis.
- P. Paulson, U. P. Depot, Cheyenne, Wyo.
- Ernst Knudsen, Davenport, Iowa.
- A. E. R. Spangberg, Room 50, A. T. & S. B. Build., Topeka, Kan.
- S. M. Vager, 1907, 27 Ave. & Burdette St., Omaha, Nebr.

Prænummere eller manglende Eksemplarer saas ved Agenterne naar Henvendelse derom sker titide.

Hr. C. M. Pedersen er rejsende Agent for "Stjernen", og som saadan bemyndiget til at modtage og kvittere for Abonnementspenge.

Peter Ebbeson, Udg.

Læs Guvernør Boyds Budskab paa Bladets Indside.

Grundet paa forvandsede Bøstforhold indeholder Bladet ingen "Kongres-Dagbog" denne Uge, men det manglende skal blive erstattet i næste No.

Mærk at Prisen paa "Stjernen" nu er nedsat til \$1.50 for forudsbetalende Abonnenter. "Stjernen" er i Forhold til Kærligheds Mængde det billigste og bedste Blad i Amerika. Indsend din Bestilling — du, som endnu ikke har abonnere.

Jernbanernes Program.

I Lincoln har man den Opfattelse, at Banerne ikke agte at betjeme Jernbanerne i Huse, da en saadan Opgave er uoverkommelig, men vil derimod konsentrere hele deres Energi og Indsats paa de 33 Medlemmer af Senatet for dem muligt at knuse de Bills, der tilsligter en Reduktion af Fragttaksterne.

Denne Nyhed vil bringe Statens Beslutning til nøje at behøve ethvert Skridt, som Senatet foretager i denne Sag.

Folket har gjort bestemt Forbring paa en stærk og virksomhedsfuld Jernbanelov. Det forlanger en Lov, der fastsætter den højeste (Maximum) Takst, som det skal tillades Banerne at tage, baseret paa Iowa-Loven. Underhøvet sympatiserer med Folket. Og derfor Overhuset sætter sig op som en Stranke til Jernbanekompagniernes Bestyrelse i deres Udsægeri, kan enhver Senator, der laaner Haand og Stemme til en saadan Skændsel, vente at modtage sin Andel af den offentlige Forbitelse, der som en Gyllone vil bryde løs over de forræderiske Hoveder, der saaledes tjene Korporationerne.

Legislaturen har Ret til at regulere Jernbanetaksterne inden for rimelige Grænser. Iowa har vist os, hvad der er rimelige Grænser. Nebraskas Beslutning har ved Valgurnen nedlagt den uroklige Beslutning, at Jernbanerne skal i kontroleres, og de de Folkets Tjener i Senatet, hvis de ikke udfører deres Hverv?

Paa Tæppet staar det aabne Spørgsmaal: — Vil Statsforfatterne repræsentere Banerne eller Folket?

Cirkulære.

Nebraska er jo en agerdyrkende Stat. Agerbruget er Statens Hovedstøtte og, saa at sige, dens eneste Erhvervskilde. Det er jo et Faktum, som vist ingen vil paastage sig at modbevise. Det er jo i Medfør af dette Faktum, denne Sandhed, at Farmerne har forenet dem, for gennem deres Repræsentanter, ad Lovgivningens Vej, at fremme Landbruget ved gode og nyttige Love og Reforme, der, i denne deres Egenkab, tillige vilde være et virksomt Middel til at undgaa eller udslette de uheldige og Foretagender, der optræder som Landbrugets Fjender, og er en Hæmsko for dets naturlige og sunde Udvikling, ganske ligesom den enkelte Farmer søger at pleje Kulturplanterne paa sin Mark og at beskytte dem mod det fremmede Skand og overhaandtagende Ulkrudt. Kan en saadan Opgave blive løst paa en tilfredsstillende

Maade — hvad man aldeles ikke tvivler om den vil — saa er meget vundet, men dog ikke alt i den enkelte Farmers daglige Virksomhed, lige som, at der er en Opgave mere han skal have løst, der er ligesaa stor som den første, og ganske ubødnær sig den. Der er kun en forsikket imellem dem, og den bestaar i, at den sidste ikke kan fremmes med Love alene, men derimod ved en fælles ihærdig Oprøben og Energi. Hvad det først gjælder om for den enkelte Farmer er jo, at frembringe den størst mulige Afgrøde af Jorden, og naar dette er færdigt, da at udbytte den paa den fordelagtigste Maade. Paa Grund af den sjælelige Vælgelighed til de store Markedspladser er Farmerne henvist til, saavidt som muligt, at omsætte hans frembrungne Høst, af Sæd og Korn, i mere værdifulde Varer, saafom Kvæg og Svin, da de i Forhold til deres Værdi bliver langt billigere at transportere og den derved indvundne Fordel som følge deraf bliver hans. Bort naturlige Marked for en Del af disse Varer burde jo være i de for os nærmest beliggende vestlige Stater, men desuagtet vandre de jo først i Ost for at blive tilberedt til dette Marked. Det er jo en Klæmpe, men til denne kommer en anden og meget større Klæmpe, nemlig den, at naar disse østlige Markeder, Omaha, Chicago og flere, jaar en rigelig Tilførsel af Kreaturer og Svin disse da falde i Pris paa Grund af at der er for saa Købere, uanset Priserne paa de store Verdensmarkeder i andre Lande.

Som Støtte for denne Paastand tillader man sig at anføre, at man ser sig i Stand til ved Breve fra anerkjendte paa lidelige Farmerne i Danmark at godtgjælde, at Andelsvinslagterierne der, i September Maaned 1890, udbetalte Leveandbærene i Kr. en Pris for Svin, der er lig \$8.50 pr. 100 Pund l. V. Grunden til denne store Prisforskjelligheder ikke i at der i Danmark produceres finere Varer end her, den ligger heller ikke alene i, at Fragten er billigere. De afsætter det meste af deres Produktion til England og Forskellen i Fragten dertil vil ikke kunne andrage \$1 pr. 100 Pnd. Englands Havne og Handelspladser staar ligesaa vel aabne for os som for dem, saa det ligger heller ikke i det. Men vil man finde Grunden, saa maa man søge den hvor den er. Farmerstanden i Danmark har i over en menneskealder været sammenluttet i Foreninger, og disse Foreninger har ikke, naar det gjælder Standens Interesser, ladet Tiden gaa ubenyttet hen. De har ved deres Delegationer berejst fremmede Lande og Handelspladser, gjort dem bekendt med Kjøberne og de Betingelser de stillede. De har saa indrettet dem derefter, selv anlagt Slagterier, i Begyndelsen kun enkelte, nu et i hver Kjøbstad næsten. Disse Slagterier slagte kun Dyr, der i Forvejen er sneede af veterinær kyndige Folk og af dem er erkjendte for at være sunde, samt overhovedet kun lægger an paa, at sælge sunde, uforsjaltede og velskonserverede Varer, og som Garanti derved paatrykker Slagteriet dem sit Stempel, inden det afsender dem.

Man har kun anført dette for at vise, hvorledes man i andre agerdyrkende Lande har baaret sig ad for at saa deres Produktion godt anstrevet ved, og godt betalt af, de udenlandske Kjøbere samtidig med, at de tillige har unddraget dem en Del af Pengemagtens Vilkaarlighed. Hvis man nu ville undersøge, hvorledes man i saa Henseende er færdig, saa vil man finde, at hvad vi udfører af Flaak, Fædt og Kjøb er i højeste Grad misrekommenberet paa de udenlandske Handelspladse, dem vi afsætte vor Overproduktion til, og det saaledes, at ingen nogensinde vilstillet Familie vil taale amerikansk Fædt og Flaak paa sit Bredt endlige nyde noget deraf, eller med andre Ord, de tror, at den heroværende Befolkning for en stor Del ere uredlige Menneker, der ikke vilde tage i Betænkning at tilberede forvorne Ting af selvsbde Kreaturer eller hvis der er en Mulighed derved, at forfalste dem og saendda søge at sælge dem for sunde og ægte.

Man haaber nu i det foregaende Klart at have vist **Marsagerne til de daarlige Priser paa Svin her paa Bladsen, og hvilke af dem der kan fjernes, samt hvorledes man har baaret sig ad dermed i andre Lande.** Alt dette bevirker en formentlig til at antage, at hvis man havde haft sine Ting realiseret paa samme Maade som disse, Farmeren da her paa Pladsen, i afsigte September Maaned vilde have faaet en Gjennemsnitspris for sine leverede Svin af \$7.50 pr. 100 Pund l. V., medens han kun har faaet ca. \$3.40. Enhver kan jo beregne udregne hoormedet han paa denne Maade tabte, blot i denne Maaned.

At der maa gjøres noget for at komme ud af denne vanskelige Situation spnes jo at være indlysende, men paa hvilken Maade det bør ske, derom kan der jo herske

forskjellige Meninger. At prøve paa ved Love, at sætte de heroværende Slagterier under Kontrol, med Hensyn til Forsikning af Varer, og saa tillade dem for Fremtiden, som hidtil at spekulere i Farmerens Pengepung, synes ikke at være lydsigjørende. En Ting er det nemlig, at give Love, men en anden bliver det at saa dem overholdte. Tjue, der trykkes ind i Hovedet, selv om det sker ved Lov, kommer aldrig til at serigjøre. Vedre vilde det sikkerlig være, om Farmerne besluttede sig til selv at anlægge og drive Slagterier, saadanne eller saamange, at de kom til at staa i passende Forhold til Produktionen. Kun disse vilde da være i Stand til at kontrollere og paa denne Maade vilde det kun være muligt, at saa sine Varer betalt til de andre Lande, vel at mærke, med Afdrag for den længere Transport.

Men saa kommer jo Pengeforagsmaalet. Der skal jo Kapitaler til at sætte sig Foretagender i Scene og Pengene er jo knappe her til Lands, især hos største Delen af Farmerne, men desuagtet maa det antages, at Kapital endnu vil være tilgængelig for naturlige og sunde Foretagender, og uden man har Visshed for det, burde der selvsigelig ikke strides til Været. Som indledende Skridt til disse Ting vilde det formentlig være heldigt, i en nær Fremtid af vor rette Autoritet, Statsalliancen, at saa udpegede mere til, at berejse fremmede Lande og Handelspladser, dem vi tænker at afsætte vor Overproduktion til og søster at lære noget af, for paa denne Maade, at samle sig Materiale, hoorpaa der trygt kan bygges videre. Man har drøftet disse Ting paa Nylidet Farmeralliancen (548) i to paa hinanden følgende Møder og kommen til det Resultat, at det vilde være rigtig gennem farmervejelige Blade, at henlægge denne Sag til vore ærede Standsfællers nærmere Overvejelse, i det Haab, at den da muligt vil blive moden til at forelægge Statsalliancen til Beslutning paa dens første ordinære Møde.

Nis E. Hart, P. J. Petersen, E. F. W. Kühn, Udpejede Komite. Nylid, Nebr., 14. Febr., 1891.

Nærværende Cirkulære bedes velvilligt optaget i alle farmervejelige Blade.

Kunstvandskonventionen.

En Kunstvandskonvention bestaaende af Afsendinge fra hele Staten blev sidste Onsdag og Torsdag afholdt i Statskapitoliet i Lincoln. Den egentlige Hensigt var at paavirke Legislaturen til Fremme af Kunstvand og udbetaling af Lovforslag i denne Retning, men lejlighedsvis blev Spørgsmaalet i alle dets Forgørelser og saa drøftet af de mange Sagtjynde, som var til Stede ved denne Lejlighed, og Udbyttet deraf var rigt paa værdifulde Oplysninger. Nebraskas erfarne og driftige Lands- og Haandværker, og Guvernør Furnas fra Brownville, blev hørdet med Dirigentpladsen, og at han med sin sædvanlige Dygtighed udførte dette Hverv behøves neppe at betragtes her.

En W. E. Robinson fra California, en Mand der har tolv Aars grundig Erfaring med Overrisling, holdt et ganske interessant lille Foredrag ved Mødet. Hans Obeervationer af det artefiske Brøndsystem havde ikke været tilfredsstillende. I California havde man gjort den Erfaring med artefiske Brønde, at den første Brønd i et Vandbælte godt kunde frembringe en kraftig Vandstrøm, men Trykket formindskede sig altid efter Haanden som flere Brønde blev boret i samme Række. Det artefiske Stratum lunde efter hans Overbevisning udmøntes ganske paa samme Maade som en almindelig Brønd. Den indeholdte Vandmængde har med Langsomhed samlet sig i Aarhundrederes Lov. Mr. Robinson vilde derimod anbefale en Bevilgning paa \$200,000 til at anlægge Grøfter for i Nebraska. 5 eller 6 Grøfter, forskrede han, vilde yde en god Basis for Systemets Indførelse. Denne Bevilgning var ikke Penge givne bort, men rettere et Laan, fordi Staten vilde saa det hele tilbage i Form af forøgede Statter fra forøgede Landværdier. Der var ingen Grund hoort for Regjeringen ikke skulde hjælpe Landdistrikterne lige suldt som Byerne, og hoort for ikke Penge lige suldt kunde bevilges til Udviklingen af en Stats naturlige Erhvervsfælder som til Ophævelsen af offentlige Bygninger. Det er i ikke mindre Grad et gavnligt Foretagende end Ophævelsen af Diger til Forhindring af Oversvømmelse fra Mississippis Vand. En Bevilgning til Kunstvands Fremme vilde tjene et dobbelt Formaal. Den vilde give blot nyttiggjøre Vandet og frugtbargjøre Oertrækninger, men vilde tillige spare Beslutningen med Ophævelsen af Diger ved Mississippien og gjøre de nu ødelagte Baaroversvømmelser frugtbringende.

Han ansaa det for ret og billigt at Kongressen skulde gjøre en Pengebevilgning til Udbetaling af Nebraskas Resurser. Dommer Cochran fra MeCool blev opfordret til at give sit Bespy i Laget. Han havde hørt det paafaaet at Kongressen var villig til at gjøre noget for Væsten naar Sagen drejede sig om Pengebevilgninger. Han stemplede dette som Egennytte. Han fremholdt hvad Kongressen havde gjort for de højt begunstige Stater Ohio, Illinois, Michigan, Indiana og adskillige Sydstater. Vi har Ret til at gjøre vort Krav paa Ligestillelse gjældende. En Bevilgning til Kunstvands Fremme er ikke nogen Bevilgning, men en Pengeanbringelse. Taleren citerede Værdiforsøgelsen af irriteret Land i Colorado som Støtte for sin Paastand. Stigningen af Statteværdien erstatter Staten for alle Ublæg. Der er 43,000 Vandbeholdere i Indien. Saadanne Beholdere lader sig anlægge i Nebraska med meget mindre Udgift. Laget i Indien er stillet under yderst flette Naturforhold, sætter Kunstvands Fremme de velgjørende Resultater Landet i Stand til at ernære en Befolkning af 171 pr. Kvadratkil. Med dets store naturlige Hjelpe midler kan Nebraska overgaa dette Resultat.

Mr. E. Colton fra Bor Butte Co. protesterede imod, at Befolkningen i Wyoming afsætter Vandforsyningen i Plattefloden fra Nebraska. Han opfordrede Dommer Cochran til at bevare Spørgsmaalet fra et juridisk Standpunkt.

Cochran erklærede sig ude af Stand til at afgjøre denne Sag, og mente at en Kongreslov vilde være det eneste sikre Middel til dets Afgjørelse.

Et staaende Kunstvandsudvalg paa 5 Medlemmer blev udnevnt.

En Resolution vedtoges gaende ud paa at Legislaturen bemyndiger Salget af 14,000 Acres Saltland i Lancaster Co. og Anvendelsen af Pengene til Kunstvands Fremme. Dette Land vurderes til \$280,000.

Udvalgt til et Forslag til Fremme af Irrigation blev indsendt til Legislaturen og en Komite henvendte sig til Guvernør Boyd for at anmode ham om at fremsætte Sagens Vigtighed for Legislaturen i et særskilt Budskab.

Der blev ogsaa nedsat et staaende Hjemmetsudvalg, som skal udføre den safte Væstrelse og have Magt til at sammenkalde Møder, naar Behøvet fordrer det.

Den vedtagne Konstitution og Viløve fremkommer i næste No. af "Stj."

Brev fra Lincoln.

Beskrivelse af Statsudgifterne.

Husets Finansudvalg er alt i travlt Virksomhed, og det gjør god Brug af Beskrivelseskrivere. Det er et knapt Ar, og Farmerrepræsentanterne er fast bestemte paa at indføre saa vidt muligt Sparksomhed i Statens offentlige Anstalter. Med Undtagelse af \$5000 til Soldaterhjemmet i Grand Island bliver der ikke bevilget noget til nye Statsbygninger, med mindre det skulde blive en Reformskole for Piger. Bevilgningen til Sindsygeanstalt i Norfolk bliver betydelig reduceret, saaledes er Bevilgningen til Kost og Klæder nedsat fra \$54,000 til \$38,000, Lys og Værelsfra \$20,000 til \$12,000, Gulvtapper fra \$2,000 til \$1,000, Bøger og Strøemateriale fra \$1,000 til \$500. Forlangendet om \$35,000 til Ophævelse af en ny Kjøbbygning blev ganske strøgen af Bevilgningsforslaget.

Udstillings-Bevilgning. De tre Mand, som udgjør Nebraskas Kommission til Verdensudstillingen i Chicago, nemlig, Robert Furnas fra Brownville, Euclid Martin fra Omaha og A. G. Scott fra Kearney, forlanger en Stats-Bevilgning paa \$150,000 til Statens Udstilling i Chicago. Medlemmerne af Finansudvalget er delte paa dette Spørgsmaal, og det er ikke sandsynligt, at der bliver bevilget over \$100,000 til dette Foretagende. Et Par af Medlemmerne vil endog saa sætte Besøbet saa lavt som \$10,000.

Fiskerikommissionen.

Udvalget for Vildt og Fiskeri, Finansudvalget samt et Antal Legislaturmedlemmer foretog i Fredags en Rejse op til Statens Fiskeudlækningsanlæg i South Bend. Anlægets Beshyrer, W. E. D. Brien, ledjede dem. Hensigten med Besøget var at give Legislaturen Lejlighed til at se hvad Kommissionen udretter for Fiskeal her i Staten. Mange af Lovgiverne har aldrig været paa Pladsen og har kun lidt Kjendskab til Foretagendet. Denne Statsindretning forlanger i Ar en Bevilgning paa \$15,000, der skal bruges til Lønninger i de næste to Ar samt Udgravningen af nye

Damme og Ophævelsen af nogle Bygninger.

Efterspørgslen paa Fiskeangel til Beplantning af Floder og Damme stiger paa enhver Egn i Staten. I Jor var Efterspørgslen stærkere end nogensinde, og Kommissionen venter at der i Ar vil blive stillet endnu større Forbringinger til den.

Næringskrisen.

Der kan nu ikke længe klages over at Legislaturen ligger paa den lade Side. Og den Fremgang, der i den sidste Uge er gjort med den længe forventede Resolutionsgivning, begynder at bringe interesse hos Folk i Harnisk. Jernbanerne true med "Boycott" og Ordnard forsikrer højt og helligt, at han vil rykke sin Fabrik op med Rode. General-Beskyrnerne for Union Pacific, V. & M. og Elkhorn & Mo. Val-Banerne udbad sig i Torsdags en Samtale med Ludden, Formanden for Santale-Komiteen. En Del Legislaturmedlemmer med Speaker Elber i Spidsen blev ogsaa indbudt til Privatmødet. Jernbanebeskyrnerne forklarede da, at de var komne for at meddele Legislaturen, at de ikke vilde transportere frit mere Gods til de nødlidende, men vilde fordrer fuld Betaling derved. De havde skænket \$30,000 i Fragt til de trængende, ikke at tale om Omkostningerne ved at føre de tomme Cars tilbage, men nu skulde det have en Ende. Thi Legislaturen behandlede nu et Lovforslag, der sigtede til at reducere Fragttaksterne til det halve. Med saadanne truende Love hængende over Hovedet vilde det være unyttigt at forvente at Banerne skulde fragte Gods for ingen Ting.

En haard Bull.

Collins fra Sage Co. og Turner fra Saline Co., som i Senatet stemte for at begræve Contester, og Taylor fra Loup Co., som sneg sig bort for at blive fri for at stemme, bliver for denne Handling slemt svøret i sidste No. af Bladet "Farmers Alliance". De brændmærkes som Forrædere og Skurke, der har brudt deres Løfte til Partiet og speget enhver Væstrelse.

Et tidsmæssigt Forslag er det, som nylig er indført i Senatet af Senator Christoffersen med Hensyn til Telegraf- og Telefonanlæg. Sammes Hensigt er at afskaffe den barbariske og farlige Skik at omgive Bygningerne i større Byer med et uigienneutrængeligt Væv af Telegraftraade og i det Sted lægge dem under Jorden som i andre civiliserede Samfund. Telegrafskabernes har erklæret at ville sende en Lobby til Lincoln for om muligt at dræbe Forslaget.

Legislatur-Dagbog.

Den 10. Febr. Lille Tilslutning, Snebloaden holder mange Medlemmer borte. I Senatet indbringer Christoffersen følgende ny Jagtlov: Elk, Hjorte og Antelope maa blot skydes mellem 1. Jan. og 1. Okt., Prairiehøns fra 1. Jan. til 15. Aug. og vilde Kalkuner fra 1. Jan. til 1. Okt.

51 Medl. til Stede i Huset. Paa Schraders Forslag udsættes Jernbanebileres Behandling indtil Torsdag. Landsvæsenudvalget indbringer Forslag om en Statsbevilgning paa \$3,000 til Afholdelsen af Farmers Institutes. Juustitsudvalget foreslaar en Lov, der gjør det strafbart at modtage mere end 10 pct. Rente; Overtræderen skal erstatte den forurettede med det femdobbelte af Rentebeløbet. Alden foreslog at ændre Lageloven. Herman foreslaar at Konstruktør med Mosher om Straffargernes Underhold skal opføres. Schrader foreslaar at der i Byer med 8,000 Indv. og derover udmøntes en Ratrone til at tage sig af Krønder, der bringes i Politiretten for Ussagtighed og Druftenskab. Heath foreslaar at alle Statslove offentliggøres i de to mest udbredte Afskrifter i hvert County af forskellig politisk Farve mod en Betaling af 2 Cts. pr. Linje. Porters australfle Valglov vedtages enstemmig ved tredje Behandling.

Den 11. Febr.

Contesten lider et Nederlag, der maa se sig aggende. Som Loven findtes i Lincoln kan Contesten kun stude naar begge Kamre bestemmer det ved Fællesresolution. En saadan er forlangt vedtaget af Huset. Nu er den for tredje Gang for i Senatet, og ved Afstemningen laas den med 14 mod 12 Stemmer. Den kan nu ikke komme frem igjen uden Huset begynder for fra igjen. De to Independents Collins og Turner stemte imod Resolutionsen, og en tredje (Taylor) sneg sig bort. Deres Partifæller er meget forbitrede paa dem, og vil anlægge dem for Folket. Senator Coulter foreslaar en Endring i Vantloven fra 1889.

Huset besluttede at lade trykke 10,000 Eksemplarer af Chapers Budskab. Juustitsudvalget indstillter til Vedtagelse af en Forslag til at ændre Loven saaledes at Legislaturen i Fremtiden toiges til

at afhøre Contester paa den 5te Dag i ter den er organiseret. Ditley foreslaar Stoletoang for Børn mellem 7 og 10 aarsalderen. Schrader indbringer Forslag til Kontrol af Bygge- og Landforeninger. Watson vil at Sagførerne skal gennemgaa et Aarligt Kurus for tillades Sagførerbevilgning.

Den 12. Febr.

Det var Jernbanelovgivningen i Legislaturen. Og en stærk Lobby mødt for at modarbejde den truenede Lovgivning. I Formiddags behandlede sig set i Udvalgt den i sidste No. af "Stjernen" fra Lancaster County opponerede imod Statsmumstaksten. Demokratene leder for Douglas Co. opnåede mere end til Overvejelse før han stemte over den. Han anbefalede en Adfærd til stat i sidste Oplysninger om Jernbanesagen lunde samles og undersøges. De fra Willmore Co. sporede: "Jernbanespørgsmaalet har i de sidste 20 Aar agiteret Statens Befolkning, og Legislaturen har været opfordret til at gjøre Det er ikke afslutet nødbendig for at forsaa Prislisterne. Det er en let Sag at overbevise sig om hoortvidt Banetager for høje Priser og hoortvidt Baner Drift er lønnende eller ikke. Det den eneste Grund, hoorpaa vi kan staa, og al fornøden Underretning af Statens Bibliotek. Tager vi f. Ex. V. & M., finder vi at denne Baner i de sidste 17 Ar givet \$81,000,000. Overstod paa \$76,000,000 i nævnte Tidrum foruden Renter, og vi maa de stes til at tro, at Jernbanedriften er lønnende. Jeg repræsenterer Landbrug interessens og jeg opfordrer enhver Medlem af denne Lovg. Forfæmning til foitre og værne om denne Næringsgys saaledes, at vi kan faa et ordenligt komme, klæde og forsørge vore Børn Familjer og skaffe dem de Anledninger Oplysning, som de ikke burde berøve dette fremkredne Aarhundrede. En befolkningen har gjort Nebraska til den er i Dag. Nybyggelsen fra her og gennemgik Græssopperne, Hagstue, Tørte og alt andet for at gjøre den til det den nu er, men naar vi vender os til Legislaturen og forlange en Lettelse af Byrderne, — naar vi længer Brød, giver den os en Sten. Kræver blot simpel Retfærdighed, og rettentende Venner maa fortolde den Graft som de selv synes; men maa aldrig faa Folket til at tro, at dem, arbejde, skal lulte." (Bifald.) Republikaneren Watson vilde udsætte Behandlingen og overlade til et specielt Udvalgt hvis Flertal bestod af Independents, hoort at gjøre Udvalgt til en ny Jernanelov, forfattet. Forhandlingen end med, at Villen indstillede til Begjælf.

Senatet holdt intet Møde.

Den 13. Febr. Huset havde ingen Samling, men paa Besøg til Fiskeanlægget i South Bend. Senatets Forhandlinger er blottet for videre Interesse.

Den 14. Febr.

Senatet blev indbudt til at besøge Bilerfabriken i Grand Island naar Batershjemmet skal inspiceres. Udvalgt indstillter til Vedtagelse en Bevilgning paa \$75,000 til Kjøb af Sædloren for nødlidende Farmerne.

Eggleston indbragte Forslag til Lov for Folk, der stoffer sig Hensind paa Gjæld under faiske Horegiovende. En Medlem foreslaar at Jernbaner og saa skal have Jurisdiction over Prestkompagnierne. En Fællesresolution om at slutte Kongressen i alt den gjør for "Foreclosure" af Mortgagen paa Union Pacific Banen vedtoges.

En Mængde Prænummere.

"Stjernen" vil i Løbet af Februar Maats Maaned blive udsendt til Væstmand, som ikke før har gaaet Anledning til at sitte Beskjendtskab med Bladet. Prænummere sendes frit i tre Uger hoort efter Forfæmningens standes Modtagerne bestiller Bladet og indbringer Betaling efter \$1.50 pr. Aarg. Tag Bladet ud af Posthuset de tre Uger bliu grundig bekendt med det, det er og uden nogen som helst Krav paa Betaling Venner af Bladet vil gjøre os en næstle ved at tilsende os Adresser, som kan sende Prænummere til.

Mærk! Mærk!

Sagl-Asurans.

Vi skal her ved tillade os at meddele at vi i kommende Sommer atter vilde ne asurere Folks Afgrøde imod Frysning og det befjendte, folide ST. PAUL FIRE INSURANCE CO. af St. Paul, Minn.

Anderson & German

St. Paul, Minn.